

Prædiken til 4. søndag i advent

Joh. 1, 19-28

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Dette er Johannes' vidnesbyrd, da jøderne fra Jerusalem sendte præster og levitter ud til ham for at spørge ham: »Hvem er du?« Da bekendte han og benægtede ikke, han bekendte: »Jeg er ikke Kristus.« »Hvad er du da?« spurgte de ham, »er du Elias?« »Det er jeg ikke,« svarede han. »Er du Profeten?« »Nej,« svarede han. Så sagde de til ham: »Hvem er du da? Vi skal have svar med til dem, der har sendt os; hvad siger du om dig selv?« Han svarede: »Jeg er »en, der råber i ørkenen: Jævn Herrens vej!« som profeten Esajas har sagt. « De var udsendt af farisæerne, og de spurgte ham: »Hvorfor døber du så, når du hverken er Kristus eller Elias eller Profeten?« Johannes svarede dem: »Jeg døber med vand; midt iblandt jer står en, som I ikke kender, han, som kommer efter mig, og hans skorem er jeg ikke værdig til at løse.« Dette skete i Betania på den anden side af Jordan, hvor Johannes døbte. Johannevangeliet 1,19-28

Sidste søndag i forventningens fortegn! Og hvordan mon så forventningen forandres netop i dag? Forhåbentligt til glæde og tak over Guds godhed og gaver. Ja, tak Gud, for din budbringer Johannes og hans vidnesbyrd. I ham skal vi lære, hvad vi kan forvente.

Budbringeren forkynder fred. Han bringer godt budskab. Og han forkynder frelse. Han bringer hverken fred eller frelse. Han forkynder det blot. Den vej der skal jævnes, råber han højt om! Men skulle han selv jævne den, blev den nok ligeså ujævn som hans tilsandede, furede ansigt.

Det er så menneskeligt at tro og forvente, at vi selv kan feje for Herrens dør, men det viser sig, at selv de bedste af os – Johannes for eksempel – end ikke er værdige til at løse hans skorem!

Og det er da en bemærkelsesværdig position at have. At være indskrevet i Guds historie, som noget ganske særligt, og så alligevel være fuldstændigt afskrevet indflydelse, end ikke værdig til at løse Herrens fodtøj... Og dog, som Jesus selv sagde i sidste søndags

læsning fra Matthæusevangeliet: ”Han er mere end en profet. Det er om ham, der står skrevet: ’Se, jeg sender min engel foran dig, han skal bane din vej for dig’”

Johannes’ position er decideret mærkelig. Men måske kan vi derfor spejle os selv i denne position. For vi er også uden mulighed for at gøre den endegyldige forskel. Men dog ikke fritaget fra at prøve, og leve som om vi kunne gøre den endegyldige forskel. Det minder om noget, en vis mand engang sagde: ”Det er ikke overladt til dig at fuldføre opgaven. Men du er heller ikke fri til at lade den ligge.”

Akkurat derfor kan Johannes også svare farisæerne, på deres sådan nogenlunde rimelige indvending om, hvorfor han mon overhovedet døber med vand. Han er jo hverken Kristus, eller for den sags skyld Elias. Men jo, det er der mening i, når han svarer: ”Jeg døber med vand; for midt iblandt jer står en, som I ikke kender, han, som kommer efter mig”, som det hedder i dagens evangelium.

Johannes har tro på, at de ting han gør, ”bakkes op” af Jesus Kristus, at han er med ham i dem. Den tillid kan vi vende indad, og så kan vi retfærdigvis spørge: Hvorfor skulle vi ellers døbe her i kirken? Hvorfor dog, hvis ikke vi tror på, at de menneskelige ord, vi siger, bliver fyldt ud af Guds ord, og at det vand, som vi i dåben hælder ud over børnes hoved, rummer Helligåndens liv og virke? Vi må som Johannes Døberen stole på, at Jesus Kristus ”bakker os” op, når vi som mennesker døber og prædiker.

Netop det rummer en glæde og taknemme-

lighed. Over det levende håb, som vi hver især har modtaget, og som vi om ganske få dage skal fejre sammen i julen. Fordi det levende håb kom ind i verden ved et lille barn. Et lille bitte barn. Barnet som Johannes står og råber om ude i ørkenen. Omvend jer(!), råber han. Omvend jer, til det lille krybbebarn, som skal komme. Barnet som skal bane vejen ind i vore hjertekuler, så vi med spæde børneskridt kan gå ud i verden og tale om den fred og frelse, som han indstifter. Amen.

Jacob Nørgaard Scheving

Stubbekøbing-Maglebrænde Pastorat

Salmer (Den Danske Salmebog):

93: Nu vil vi os forsamle

477: Herren strækker ud sin arm

90: Op, glædes alle, glædes nu!

80: Tak og ære være Gud

84: Gør døren høj, gør porten vid.

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk